

bragt det ind, og saa var det rart at høre, hvorfra Ministeren har det. Det maa være den ærede Minister, der har puttet dette „d“ ind i Navnet, hvor det aldrig tidligere har været.

Justitsministeren (Alberti): Jeg er mig selvfølgelig dette Ansvar bevidst og er rede til at bære det.

K. M. Klausen: Den højtærede Minister udtalte, at naar Fangernes Arbejds-kraft skulde udlejes til dette Andelsselskab, var det ikke for Selskabets Skyld, men for Fangernes Skyld, men jeg tror, at Andelsselskaberne sige vist som saa, at det er ikke for Fangernes Skyld, at de tage denne Arbejds-kraft, men det er, fordi de tro, at de derved ville skaffe sig en billig Arbejds-kraft. Jeg antager ikke, at dette Andelsselskab, som skal forsyne Hederne med Mergel, gør det for at være med til at opdrage og hjælpe disse Fanger, og jeg tvivler endnu om, at det er rigtigt at sætte disse Fanger til noget af det allersværeste og strengeste Jordarbejde, man har, et Arbejde, som i sig selv har en ganske ringe Interesse. Jeg anser det for langt heldigere at anvende dem ved Hedernes Opdyrkning, f. Eks. ved Plantning, saaledes som Hedeselskabet har gjort.

Jeg kan føle mig tilfreds ved det Svar, den ærede Minister har givet vedrørende Flakkebjerg. Det glæder mig, at naar Ministeren optager disse Forhandlinger med Anstaltens Bestyrelse, er det fra Ministerens Side under den Forudsætning, at Mortensen ikke følger med som fremtidig Forstander for Anstalten Flakkebjerg. Jeg kan derfor tage mit Ændringsforslag under Nr. 227 tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget under Nr. 227 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er Ændringsforslaget bortfaldet.

Effersøe: I Anledning af en Bemærkning fra den højtærede Minister skal jeg sige, at den højtærede Minister har misforstaaet mig. Alle paa Færøerne ville være glade for den omtalte Bevilling. Jeg sagde, eller jeg mente i alt Fald kun, at et Flertal af Vælgerne paa Færøerne vilde være glade ved, at det havde bekræftet sig, at vi kunde opnaa Bevillinger paa Finansloven uden at ændre vort Forhold til Riget. Det modsatte har nemlig et Min-

dretal paa Færøerne paastaaet, nemlig at vi ikke kunde opnaa Bevillinger paa Finansloven som hidtil, uden at ændre vort Forhold til Riget. Det var kun det, jeg vilde udtale, naar jeg omtalte et Flertal blandt Vælgerne paa Færøerne.

Justitsministeren (Alberti): Jeg ønsker blot at sige til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), at jeg naturligvis ikke gaar ud fra, at det paagældende Andelsselskab er et filantropisk Selskab, der tager Fangerne og giver dem 1 Kr. om Dagen særlig for Fangernes Skyld, men jeg mener, at der her er et Forhold, hvor Interessenerne mødes, og hvor Fængselsvæsenet og jeg modtage Forslaget og stille dette Forslag, ikke for Andelsselskabets Skyld, men for Fangernes Skyld, fordi vi tro, at det vil være til Gavn for Fangerne og til Gavn for Fængselsvæsenet i det hele taget. Jeg skal sammenlignelsesvis bemærke, at det dog ikke vilde falde det ærede Medlem ind at paastaa, at naar en Mand lejer f. Eks. Fangernes Arbejds-kraft til Forarbejdelse af Fodtøj, han da gør det for Fangernes Skyld og sætter sin Betaling for Fangernes Skyld. Han gør det naturligvis i sin egen Interesse, og naar Fængselsvæsenet modtager hans Tilbud, er det, fordi det mener, at det er et Tilbud, som er i Fængselsvæsenets og Fangernes Interesse.

K. M. Klausen: Jeg har ikke det mindste imod, at Fangerne anvendes til Arbejde, og jeg tillægger det heller ikke saa stor Betydning, at der snart fra en, snart fra en anden Side fremkommer Klager, der gaa ud paa, at man ikke maa beskæftige Fangerne med dette eller hint Arbejde. Jeg indrømmer, det er nødvendigt, at Fangerne beskæftiges, ellers vilde deres Straf blive endnu langt haardere, end den er, men det forekommer mig, at naar man skal vælge et Arbejde for Fangerne, bør man først og fremmest vælge et saadant, der kan være en Tilfredsstillelse for dem og helst ogsaa et saadant, som de kunne lære noget af. Navnlig dette sidste tillægger jeg stor Betydning, at en Fange under Fængselsopholdet kan lære et Arbejde, saa at han, naar han bliver fri, derved har faaet et Middel til at ernære sig. Men jeg kan ikke indse, at det at sætte dem til noget af det groveste og sværeste Arbejde, der findes: at staa i en Mergelgrav, i nogen Maade kan